

De Heer is daar ...

[bij Ezechiël](#)

2 juli 2020

Lieve mensen,

Voor deze zomerbrief heb ik gekeken in het boek Ezechiël. Daarin spreekt de Heer over zijn liefde voor de stad Jeruzalem. Hij geeft haar leven (zoals Hij ooit ook de mensheid het leven gaf). Hij wordt diep teleurgesteld over wat de stad met dat leven doet. Ronduit woedend is Hij. Het is een vruchtbare woede, die zich richt op herstel. Het gaat erom, dat de stad leeft, echt leeft. Dat blijkt uit de naam die Hij haar geeft en dit Bijbelboek eindigt met die nieuwe naam: "*De HEER is daar*". Als dat de naam van Gods eigen stad wordt, dan wil ik ons land *die* intimiteit eigenlijk wel toebidden.

Als de Bijbel over het ontstaan van de mens spreekt, begint dat in Genesis 2 met stof. Er was een damp die daaruit opwilde en God boetseert de mens uit dat vochtige stof. Maar het leven komt pas als Hij de mens zijn adem geeft. Evenzo ligt de oorsprong van Jeruzalem in een autochtoon begin. Waar de mens ontstaat uit stof en damp heeft Jeruzalem een vader en een moeder. "Je vader was een Amoriet, je moeder een Hethitische", Ezechiël 16:3. En in vers 45: "Jullie moeder was een Hethitische, jullie vader een Amoriet." Er staat *jullie*, want de andere steden in die omgeving hebben dezelfde ouders: Samaria en Sodom zijn zusters van Jeruzalem. Nog altijd schrik ik als ik hier "Sodom" tegenkom - telkens weer verdrong ik het feit dat Jeruzalem in dit hoofdstuk veel slechter is dan haar zustersteden; zo verbaast het me telkens weer opnieuw! Maar precies die stad - Jeruzalem - houdt God in leven. Dat deed hij in vers 6 al met zijn sprekende adem, daar spreekt hij het eerste leven over de stad uit: "Leef ... leef".

Maar de stad gaat vreemde machten dienen en slacht daartoe haar eigen kinderen (vers 21). Vreselijk! Toch wacht God niet op het laatste hoofdstuk van dit boek om haar te zeggen dat Hij haar zal reinigen. Al aan het einde van hoofdstuk 16 toont Hij het goede waar het op uitloopt: de Heer houdt zich aan zijn verbond en - zegt Hij - "jij zult erkennen dat ik JHWH ben" (vers 62). Zo komt de stad tot inkeer - ze schaamt zich terecht (vers 63) en houdt haar mond - "omdat ik je alles vergeven hebt, wat je misdaan hebt". Dat goede blijkt ook uit de laatste 12 hoofdstukken. God reinigt het volk (36:33), de eens (mede door zijn woede) door mensen verwoeste steden zullen weer vol mensen zijn (36:37).

Dit boek helpt mij bidden voor ons land. Ik dank niet alleen dat we leven ontvingen, zoals Jeruzalem dat kreeg in haar begintijd, maar bid dat ook *wij* kunnen toeleven naar die nieuwe identiteit die God aan *zijn* stad beloofde. Het is een stad waarvan men zegt: "*De HEER is daar*". Als mensen ons óók zo leren kennen, gaat het goed met ons. En waar dat niet zo is, mogen we bidden dat het wel zal komen.

Bij de evaluatie van de abortuswet

Voor deze brief begin ik met de bezinning en dan pas kijk op onze site voor concrete gebedspunten. Dit nieuws van maandagavond kende ik zojuist nog niet, maar het sluit wel aan bij [Ezechiël 16](#)! Vers 4 gaat over een pasgeboren levensvatbare baby die zonder enige menselijke zorg ergens op een akker wordt achtergelaten, "zo weinig waarde werd er aan je leven gehecht" (zō vond God de stad en Hij ontfermde zich). In ons land kan men dit "de-waarderen" bij een mens wettelijk uitvoeren zolang een vrucht nog niet levensvatbaar is. Is dat wel zo dan kiest de wet voor kans op leven. De coalitie sprak af dat de wet geëvalueerd mocht worden en ons Kamerlid Carla Dik-Faber besprak de evaluatie; [u leest dat hier](#). Gebedspunten hiervoor zijn heel persoonlijk, want er is altijd iemand in nood, en wat moet je bidden? Ik stel voor dat we het Onze Vader als leidraad nemen en dat u daarmee bidt voor deze zaak.

- Begin met God, erken dat Hij boven al onze menselijke overwegingen staat, Hij heeft overzicht.
- Vanuit dat besef en met die aanbidding, kunt u vervolgens noden aan Hem voorleggen: vraag!
- Gebed maakt actief: het "gelijk ook wij vergeven onze schuldenaren", is een belofte - belof!
- Zo zijn we klaar om samen te bidden tegen verzoeken: "Vader leidt ons er vanaf - niet erin!"
- Eindig weer zoals u begon: spreek uit wie God voor U is en erken dat Hij machtig *goed doet*.

NB Bij onderstreepte woorden geeft de internetversie extra info, zie www.christenunie.nl/gebed

Een nieuwe strafverzwaringsgrond?

Een van de meer verborgen aspecten van vergeving is dat de 'vergever' erkent... dat er iets kwaad is gedaan. Iemand vergeven kan beginnen met de dader voor de rechter brengen! En omgekeerd kan vergeven moeilijk worden als *niemand erkent* dat het gebeurde fout is. Dat zie je bij discriminatie. Een keten van afwijzing kan vele eeuwen duren, ook omdat rechters zich niet uitspreken.

Er is nu een wetsvoorstel om bij een mishandeling met dat motief niet alleen de misdrijven zelf, maar ook die redenen mee te wegen. Dan moet de strafmaat een derde groter kunnen worden. Voor ons gebed is dit ook reëel: het scherpt ons besef en zo wordt het een gebedspunt.

Dit nieuws las ik [op de site](#); want het is een wetsvoorstel van Gert-Jan Segers en Kathalijne Buitenweg. In het bericht staat: "Omdat de discriminatoire drijfveer bij delicten vaak onbenoemd blijft ontstaat bij slachtoffers de gedachte dat het niet als belangrijk geacht wordt." Voelt u ook aan, dat *dat* niet goed is?

- Dank God dat hij woest kan zijn over de dingen die mensen doen. Zijn woede is rechtvaardig.
- Breng vergeving in uw gebed, want dat heeft Jezus ons geleerd. We kunnen niet zonder.
- Bid voor dit wetsvoorstel. Vraag of de Heer het de plek geeft die Hij het beste vindt voor ons.

De overkant insluiten in je hart – bidden voor migranten

Dit punt is uit de nieuwsbrief van het Wetenschappelijk Instituut van de ChristenUnie. Nederland hoort bij de dichtstbevolkte landen van Europa. Dat komt o.a. door onze ligging en elke eeuw komen er mensen van buiten bij en telkens moeten we opnieuw leren samenleven. Hoe ontdek je dat ons land niet zonder die inbreng van buiten kan en hoe bewaar je het goede dat er al is?

[Op onze site](#) leest u een gesprek met Samuel Lee en Kathleen Ferrier. Het zijn migranten in Nederland; ds. Lee is (in 2020) onze Theoloog des Vaderlands en mw. Ferrier is momenteel voorzitter van de Nederlandse UNESCO commissie. Bij hen kan ik wat leren.

Ik dacht: dit gesprek is om over door te praten, maar zij zeggen: veel beter is om iets *samen te doen*.

- Dank God dat Hij de Heer is van alle volken en aan ieder volk zijn geschiedenis geeft.
- Dank dat Hij alle volken insluit in zijn eigen stad: "elk volk is daar geboren" ([Psalm 87](#)).
- Bid voor de omgang met elkaar en dat we op een goede manier dingen samen kunnen doen.

Danken voor de ChristenUnie

Op 13 juni 2020 hield de ChristenUnie haar eerste online [partijbijeenkomst](#). Het was goed. En ook het online gebedsuur op 6 juni verliep goed – mensen die verhinderd waren vroegen om het 13 juni weer te doen en ook dat werd mooi. Op het partijbureau zijn door de Covid-19 weinig mensen, maar het bruist wel. Er zijn ideeën en er wordt gewerkt. Daarbij zie ik ook dat collega's graag ook de zomertijd in gaan.

- Dank dat we als Christenen ons zo samen mogen inzetten voor het land dat God ons geeft.
- Bid voor het zomerreces, voor alle fracties, maar ook voor de regering die gewoon paraat blijft.
- Bid voor uw eigen zomer, dat het een opbouwtijd zal zijn, waarin we dichterbij de Heer komen.

met een hartelijke groet,

Kees Sinke

gebedscoördinator ChristenUnie

www.christenunie.nl/gebed

ChristenUnie

Gebedsuur

Dit zijn de al geplande datums in de Bergkerk in Amersfoort; over online gebedsuren later meer.

Zaterdag 12 september

Zaterdag 5 december